

63.3 (1) 1/2
57

АЛЪМАНАХ СТАНИСЛАВІВСЬКОЇ ЗЕМЛІ

Т. II.

SHEVCHENKO SCIENTIFIC SOCIETY
SOCIÉTÉ SCIENTIFIQUE ŠEVČENKO
SCHEWTSCHENKO GESELLSCHAFT DER WISSENSCHAFTEN
UKRAINIAN ARCHIVES
Vol. XXIX

ALMANAC OF THE STANYSLAVIV REGION

SYMPOSIUM
VOL. II

Editorial Board:

Daria Boychuk (+), Osyp Boychuk (+), Roman Krochmaluk, Oksana Lemecha-Lutzky,
Mychajlo Lohaza, Volodymyr Makar, Osyp Novytsky (+), Juriy Fedynsky (+), Vasyl Scherbey

Literary Editor Oleksa Veretenchenko

Compiled and edited by
Mykola Klymyshyn

Published by Central Committee of Stanyslavivshchyna

NEW YORK — PARIS — SYDNEY — TORONTO

1985

НАУКОВЕ ТОВАРИСТВО ІМ. ШЕВЧЕНКА
УКРАЇНСЬКИЙ АРХІВ, ТОМ ХХІХ

АЛЬМАНАХ СТАНИСЛАВІВСЬКОЇ ЗЕМЛІ

ЗБІРНИК МАТЕРІЯЛІВ ДО ІСТОРІЇ СТАНИСЛАВОВА
І СТАНИСЛАВІВЩИНИ
ТОМ ІІ

Редакційна Колегія:

Дарія Бойчук (+), Осип Бойчук (+), Роман Крохмалюк, Оксана Лемеха-Луцька,
Михайло Логаза, Володимир Макар, Осип Новицький (+), Юрій Фединський (+), Василь Щербій

Літературний Редактор Олекса Веретенченко

Редактор-упорядник:

Микола Климишин

Обов'язковий примірник

ЧИТАЛЬНИЙ ЗАЛ № 2

Видання Центрального Комітету Станиславівщини

НЬЮ-ЙОРК — ПАРИЖ — СІДНЕЙ — ТОРОНТО

КОМІСІЯ РЕГІОНАЛЬНИХ ДОСЛІДІВ І ПУБЛІКАЦІЙ НТШ

Василь Лев і Роман Миколаєвич, науковий секретар НТША: Леонід Рудницький

Центральний Комітет Станіславівщини

Члени Комітету: Тарас Ганушевський — голова,
заступники голови: Євген Оришук, Богдан Ясінський, Богдан Цимбалістий,
Євген Луцький — фінансовий секретар, Оксана Лемеха-Луцька — кореспонденційна секретарка,
Іванна Олесницька-Лисинецька — протоколярна секретарка,
Осип Новицький — пресовий референт,
члени Фінансової Комісії: Роман Бенеш, Лідія Мойсеович-Гладка,
Орест К. Городиський, Ярема Попель,
члени Контрольної Комісії: Богдан Шебунчак, Лідія Мойсеович-Гладка,
Роман Раковський, Богдан Дейчаківський.

Обкладинку виконав графік Василь Дорошенко

Library of Congress Cataloging Data

(Almanakh Stanyslavivs'koї zemli)

Альманах Станіславівської землі: збірник матеріалів до історії Станіславова і Станіславівщини (ред. колегія Іван Ставничий... et al.; редактор-упорядник Богдан Кравців. — Нью-Йорк: Вид. Центр. ком-ту Станіславівщини, 1975-

v. (1): ill.; 26 cm. — (Український архів — Наукове товариство ім. Шевченка; т. 28).

Added t.p.: Almanac of the Stanyslaviv region.

On verso t.p.: Komisiia regionalnykh doslidiv i publikatsii NTSh.

Includes bibliographical references.

I. Ivano-Frankovskaya oblast — Addresses, essays, lectures. I. Stavnychi, Ivan. II. Kravtsiv, Bohdan, 1904- III. Naukove tovarystvo imeni Shevchenka. Komisiia regionalnykh doslidiv i publikatsii. IV. Title: Almanac of the Stanyslaviv region. V. Series: Naukove tovarystvo imeni Shevchenka. Ukrainskiy arkhiv; t. 28.

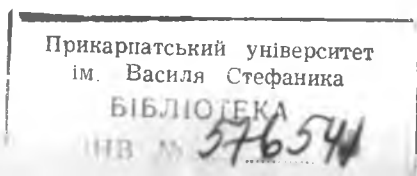
DK511.I 785A45

76-531599

Library of Congress

76

Друкарські роботи виконала друкарня «Украпринт»
10902 Summit Avenue, Woodstock, Maryland 21163

БЛАГОСЛОВЕННЯ ЄПИСКОПА ГРИГОРІЯ ХОМИШИНА
самостійній Українській Державі відновленій 30 червня 1941 р.

Благословлю Українську Самостійну Державу. Дякую Всевишньому з глибини душі за вислухання наших благальних молитов і молю Бога, щоб Українська Держава, сперта на Божому законі, забезпечила щастя, добробут і спокійне життя всім громадянам української землі без огляду на різниці віроісповідні, національні і суспільні.

Станиславів, 6 липня 1941 р.

ГРИГОРІЙ, єпископ

Він розповів мені, що приїхав до нас у справі його висвяти. Ми розговорились і Владика заходився мене „українізувати“. Відтоді ми почали передплачувати українську пресу зі Львова та започаткували нову сторінку духовної праці між нашими вірними на Закарпатті.

Таке розповідав мені д-р Юлій Олесницький, коли я працював для нього в 1935-36 роках у Станиславові.

Антін Княжинський

КИР ГРИГОРІЙ ХОМИШИН

(Спогад про Владику-мученика Кир Григорія Хомишина)

У Святвечір 1939 р. приїхав я до Станиславова — провідати своїх рідних, і в перший день Христового Різдва вислухав архиерейську Службу Божу в катедральному храмі. Після Богослуження пішов я в захристію з метою привітати Владику Кир Григорія з Христовим Різдрвом. Як завжди — Владика привітався зо мною із щирим усміхом, але на мої слова побажань, щоб 1939 р. був для нього щасливий, похитав заперечливо головою і, звертаючись до приявних там священників і до мене, сказав:

«Я ще цього нікому з мого оточення не говорив, а тепер скажу й вам, пане професоре, і всім отцям. Я мав передучора видіння і знаю, що рік цей почне серію трагічних літ у нашій історії. Ранньою осінню прийдуть сюди більшовики. Багато з наших людей піде тинятися по далеких просторах страшної советської держави, хоч цим разом лихо не буде ще загальне; це буде тільки малий вступ до майбутнього лихоліття».

Прибиті тією реляцією отці мовчали, коли я старався переконати Владику, що нема основи приймати цю з'яву за віщування; адже ж на початку січня 1939 р. не було ніяких ознак конфлікту Польщі з Німеччиною, тим більше не було ніяких підстав сподіватися наглого, хитрого рішення Советського Союзу в справах Польщі. Єпископ Григорій твердо стояв при своєму; це ж було — казав він — послане Богом видіння.

У вересні цього ж 1939 р. ми побачили, що видіння Преосв. Григорія було справді віще.

Прийшов згодом 1941 рік, коли я мав нагоду частіше провідувати Владику. Докладно не тямлю дня, але це було у Великодньому періоді. Тоді єпископ Григорій розказував мені — що й деяким іншим отцям крилошанам — про другу свою візію. Жалію, що в першій і другій візії Владика передавав тільки — так би мовити — інтерпретацію бачених картин, бож візії ці проходили безумовно в образах. Вияснення другої візії було ще більш пригноблююче. Єпископ говорив — усупереч загальним тоді сподіванням — про важкий німецький п'ястук, про майбутні розстріли активного нашого елемента, а потім про довгі роки кривавого більшовицького насилля. Цитував при цьому й слова Шевченка з його «Неофітів».

«Аж тоді, — говорив він, — здійсниться страшне віщування Шевченка про те, що не буде „сімї, не буде хати, де б незаплакані ходили“, або не каралися в далеких просторах чужини».

Процесія супроводжує єпископа із станції до Нижнева. 1932.

Розказуючи це, Владика був дуже сумний. Із цим його настроєм трагічно гармонізувала дальша реляція видіння, що вже торкалася його особистої долі.

«Події, що почнуться в цьому (1941) році, — казав Преосв. Григорій, — будуть початком нашого терпіння під гітлерівською владою, але їх напруга буде в дальших роках зростати. Та вже дуже важке лихоліття впаде на наш нарід щойно з другим приходом більшовиків. Тисячі будуть спасати себе втечею, але далеко більше буде тих, що згинуть від більшовицьких куль і тих, що їх запроторять на північ, а головню в Азію, де тисячі з них помруть у жакливих умовах, без примирення з Богом. Я сам, — продовжував Кир Григорій, — теж упаду жертвою лихоліття і згину в тюрмі, не тут у Станиславові, але десь інде. Цього хоче Господь. А ви мусите жити. Ваш час не прийде в лихолітті. Вам багато ще треба зробити. Так, так, ви мене далеко переживете... І може згадаєте мене на волі, бо і я ніколи не занедбав молитися за Україну, за український нарід, за його волю, хоч моя дорога, що її я вибрав, декому не подобалася».

І це видіння єпископа Хомишина в загальному здійснилося, здійснилося і в тій частині, що торкалася його особистої долі. Тепер ждатимемо, щоб зустріти нашу волю. Це ж було також у його видінні!

Ліквідуючи Українську Католицьку Церкву й її ієрархію, більшовики арештували єпископа Хомишина й перевезли його в т. зв. Лук'янівську тюрму в Києві й там вели «слідство». Владика Григорій не пожив там довго. Про його смерть розказував мені один із українських католицьких священників, що його після засуду в Лук'янівці перевели в Сибір, і він знайшовся в одному лагері зо мною. Його приятеля — теж священника — привезено до конфронтації з єпископом Григорієм. Переслухання Владики тривало тоді дуже коротко; один із слідчих поставив йому питання: «Коли б ми пустили вас на волю, то що ж би ви робили?»

Кир Григорій без вагання відповів:

«Те саме, що й досі! Буду боротися проти вас, бо я слуга Христа, а ви Його вороги».

«Хватіть!» — крикнув один із слідчих. — Відвести їх у камеру!»

Єпископа й покликаного до конфронтації з ним священника повели в камери. Вони сиділи окремо. Цієї ночі єпископ Григорій закінчив своє життя й пішов до свого Пана — Христа Господа.

Таємницю цієї несподіваної смерті вірного Господнього слуги Григорія скрили непрохідні стіни Лук'янівки.

о. А. Пекар, ЧСВВ

ВЕЛИКИЙ ПРАВЕДНИК — ВЛАДИКА МИКОЛА ЧАРНЕЦЬКИЙ, ЧНІзб. (1884-1959)

У списку українських католицьких ісповідників і мучеників за святу віру золотими буквами вписане теж ім'я великого нашого праведника, Владика Миколи Чарнецького, ЧНІзб., Апостольського Візитатора для українців-католиків на Волині, Підляшші й Поліссі. Закований більшовиками в кайдани й вивезений на тяжку працю в полярному Сибіру, наш непохитний Ісповідник серед великих страждань і наруг «тішився, що за Христа удостоївся терпіти зневагу» (Д.Ап. 5,41).

Преосвященний Микола Чарнецький, ЧНІзб., Апостольський Візитатор Північно-західної України, народився дня 14 грудня 1884 р. в селі Семаківці, Городенського повіту в Галичині. Закінчивши гімназію й духовну семінарію в Станиславові, був рукоположений на священника дня 2 жовтня 1909 р. станиславівським єпископом Владикою Григорієм Хомишиним, який дуже полубив молодого священника й вислав його на дальші студії до Риму. Завершивши свою вищу богословську освіту доктором, о. Микола став духовником і професором догматики у духовній семінарії в Станиславові.

Та молодий професор відчував у своєму серці нестримний потяг до монашого життя, тому восени 1919 р. бачимо о. д-ра Миколая Чарнецького на новіціяті оо. Редемптористів у Збоїськах, біля Львова. Склавши свої чернечі обіти дня 16 вересня 1920 р., його назначено знову професором, але цим разом у Малій семінарії оо. Редемптористів у тих же Збоїськах. Відчуваючи у своєму серці іскру місійного апостольства, ієромонах Чарнецький переходить у 1926 р. на Волинь, щоб там посвятитися унійній праці між нашими православними братами, між якими все ще жевріла іскорка їхньої католицької свідомости, яку придавило гоніння Української Католицької Церкви на цих землях царем Миколаєм I (1825-1855), до якого селяни тоді відважно писали: «Ми до ваших церков не підемо, а присланих нам вами священників знати не хочемо. Ми самі собі будемо по хатах молитися і будемо ховати своїх небіжчиків без церковних обрядів. З молитвою до Св. Йосафата і з піснею на устах підемо на смерть, але московської віри ніколи не приймемо і не складемо нашої присяги на вірність царським указам!»

Успішна місійна праця о. Миколая й інших його співбратів по Чину довела до того, що протягом кількох років Українська Католицька Церква на Волині й Поліссі

ЗМІСТ

ЗАГАЛЬНО ПРО СТАНИСЛАВІВ

Микола Климишин: Від редактора	9
Михайло Логаза: Щоб минуле не зникло	12
Осип Шкільник: Іван Франко і місто Станиславів	24
Станиславів — місто	26
Нестор Ріпецький: На вулиці Липовій	32
Українська державна гімназія в Станиславові	34
Роман Смик: «Научний Кружок»	45
Роман Смик: Шкільний музей і архів при українській державній гімназії в Станиславові	55
Оксана Лемеха-Луцька: Стежками юности моєї	56
Марія Шумська-Гриневиц: Про село Золота Липа і дещо про Інститут СС Василянок	69
Володимир Галюк: Учительський Інститут у Станиславові	76
Ярослав Микитюк: Згадка про Малий Семінар ім. Священомученика Йосафа в Станиславові	78
Орест Корчак-Городиський: Народна школа ім. Маркіяна Шашкевича в Станиславові	80
М. Дем'ячук: «Селянська бурса» в Станиславові (1909-1916)	83
Образки зі спорту в Станиславівщині	95

МИСТЕЦТВО, МУЗИКА, ЛІТЕРАТУРА, НАУКА

В.К.: Життєва сила українського народу на окупованих Польщею землях	97
Роман Завадович: Поет Олесь Бабій	103
Богдан Стебельський: Григорій Крук	106
Богдан Стебельський: Михайло Мороз	108
Богдан Стебельський: Михайло Кушнір — графік	113
Григор Смольський	116
Іван Кейван: Богдан Стебельський	118
Осип Залеський: З мого життя	122
Осип Залеський: З музичного світу	134
Микола Климишин: Родові музичні здібності	136
Лев Яцкевич: Коли цвіли у Львові черемшини (Про композитора Коса-Анатольського)	139
М. Антонович: Мирослав Скала-Старицький	141
А. Гнатишин: Героїчний тенор Михайло Дуда	145
Василь Щербій: Василь Матіяш, мистець-співак-диригент	147
Осип Залеський: Володимир Луців	152
М. Дем'ячук: Тетяна-Ара Шуфлін-Штуняк, співачка	154
Ярослав Е. Орищук: Ще про хор «Боян» у Станиславові	155
Роман Чорнобіль: «Щоби слава не пропала»	157
Льоньо Крушельницький — неперевершений майстер хорового мистецтва (Збірна праця)	164
О.Л.: Лідія Каратницька-Крушельницька	167
Роман Степаняк диригент (Збірна праця)	170
Богдан Шарко: Олександр Шумило-Кульчицький	172

Микола Климишин: Великому синові курної хати	173
Роман Крохмалюк: Археологічні розкопи на терені княжого города Галича	177

МЕСНИКИ КРИВД УКРАЇНСЬКОГО НАРОДУ

Василь О. Луців: Антипольське повстання отамана Мухи	182
Василь О. Луців: Олекса Довбуш — месник народної кривди	191
Микола Климишин: Я бачив Мирослава Січинського	203

В БОРОТЬБІ ЗА ВОЛЮ УКРАЇНИ

Теодор Баб'юк: Перший Листопад у Станиславові	207
Микола Климишин: Голова Уряду ЗУНР д-р Кость Левицький	212
Мирон Заклинський: Дмитро Вітовський і його діяльність	215
Іван Ставничий: Справа злуки обох Українських Держав	236
Юрій Тис-Крохмалюк: Паліїв Дмитро, підхорунжий УСС, чотар УГА	240
Микола Климишин: Старшина УГА Степан Слюсарчук	243
Список учасників визвольної боротьби між роками 1918-1920 в рядах Української Галицької Армії, що походили зі Станиславівщини	246
Дмитро Микитюк: Старшина УГА Мельникович	255
М. Дем'янчук: Добровільці з Надвірної до УСС	256
Станиславівщина в роках 1918-1920	258
Микола Ковалевський: Станиславів у 1919 році	270
Отець Ізидор Сохоцький: Українські посли зі Станиславівщини	273
Звіт про перебіг першого засідання сойму в Варшаві	282
Іван Кузич: «Вас теж взивали до порядку»	285
Два покоління на службі батьківщини	286
Іван Ставничий: Ростислав Павлюк	289
Микола Климишин: Степан Ленкавський	290
Микола Климишин: Гриць Пісецький	292
Ярослав Микитюк: Микола Ясінський	296
Микола Климишин: Євген Лозинський	300
Андрій Каменяр: Роберт-Ярослав Мельник	303
Ярослав Микитюк: Дмитро Клячівський командир УПА-Північ, Клим Савур	305
Василь Грім: Гомін у полонинах	308
Микола Тимчук: Дії УНС — ОУН — УПА на Товмаччині	313
Подруга Сова: Гуцульщина в Боротьбі	315
Микола Климишин: Данило Чайковський	318
Василь Яшан: «Вісник» Станиславівської Обласної Управа з 29 липня 1941 року	320

ЗЛОЧИНИ ОКУПАНТІВ У СТАНИСЛАВІВЩИНІ

Михайло М.: Польські злочини в Станиславівщині	329
Амалія Рубель: Станиславівська драма	331
Отець М. Куніцький: Розстріл 10 українців у Ворохті	333
Німецькі злочини в Станиславівщині: Із звіту УПА	335
Степан Волянський: Спомин в'язня «Гестапо» в Станиславові	336
Микола Климишин: «Станиславівський процес»	338
Т. Мосора: Жорстокість маляр	340
Микола Долішній: Збірні могили жертв більшовицького терору в селі Пасічна	342

Із звіту УПА: Як більшовики наклали ярмо Західній Україні	344
М.Л. Очевидець: «Казнь» або куля в потилицю	347
Оксана Лемеха-Луцька: У в'язницях трьох окупантів	349
Марія Наконечна: У тюрмі НКВД в Станиславові	364
О.Л.Л.: На вічну пам'ять подругам полум'яних років	367
Орест Зірка: Я посивів за одну мить	370

НА СЛУЖБІ БОГА Й БАТЬКІВЩИНИ

Онуфрій Штундер: Що оповідала моя мати про слугу Божого Митрополита Андрея Шептицького	373
Ярослав Микитюк: Перші кроки слуги Божого Кир Андрея Шептицького на владичому престолі в Станиславові	375
Антін Княжинський: Кир Григорій Хомишин	377
Отець А. Пекар, ЧСВВ: Великий праведник — Владика Микола Чарнецький	379
Отець А. Пекар, ЧСВВ: Преосв. Іван Лятишевський владика-страждальник	381
Микола Климишин: Ісповідник віри владика Василь В. Величковський, ЧНІ	383
В. Щербій: Батько й сини (о. Андрій Бандера і його сини)	388
Іван Скочилас: Спогад присвячений о. Юстинові Гірнякові та його синові о. Йосифові	397
М. Ясеницька: Отець Іван Гордієвський	399
Микола Климишин: Отець Іван Ісаїв та його родина	400
Микола Климишин: Отець митрат Юрій Ковальський	402
Ярослав С. Микитюк: Отець Лука-Володимир Микитюк	406
Са-Ко: Отець Володимир Самотулка	412
Микола Климишин: Катехит о. д-р Іван Фіголь	415
В.Я.: Отець Іван Яцків	418
Кость Кисілевський: Праця українських священників	419
Отець Лев Тимків: Праця оо. Редемптористів у Станиславові	422

СТАНИСЛАВІВСЬКІ ДІЯЧІ

Іван Ставничий: Проф. Олександр Бойцун	425
МАГ: Д-р Ярослав Грушкевич	426
Б. Пластун-Скоб: Тарас Грушкевич	428
Михайло Логаза: Світлій пам'яті проф. Івана Голембйовського	429
Михайло Дем'янчук: Мій життєпис	432
Павло Пундій: Д-р Василь Кархут	434
Ярема Попель: Спомин про мою гімназію та її директора Г. Кичуна	435
Н.Н.: Іван Кохановський	437
Микола Климишин: Родина Крохмалюків	439
Осип Новицький: Проф. Дмитро Ліськевич	442
Іван Ставничий: Проф. Петро Мороз	444
Микола Климишин: Журналіст Осип Новицький	444
Дмитро Микитюк: Поручник УСС і суддя Степан Небеш	448
Іван Р. Костюк: Родина Полотнюків	449
Михайло Логаза: Директор Микола Сабат — батько Станиславівської гімназії	452
Степан Волянський: Згадка про д-ра Селепея, лікаря в Надвірній	455
Петро Оришкевич: Ярослав Хмільевський	457
Орест Городиський: Володимир Черняхівський — боксер	458

М. Климишин: Д-р В. Янович суспільно-політичний діяч Станиславівщини	461
Українці на засланні	464

МІСТА СТАНИСЛАВІВЩИНИ

Богородчани	465
Ворохта в образах	467
Теодор Гринів: Галич і околиця	471
Отець д-р Стефан Семчук: Делятин	473
Єзупіль	476
Калуш — збірний спогад бувших мешканців Калуша й околиці	477
Марія Когутяк-Гладка: Моя родинна місцевість Кнігинин	486
Остап Д. Пицко: Юність моя — багатство моє!	491
Я.Е. Оришук: Кнігинин-Гірка — одно з передмість Станиславова	493
Тисьмениця	496
Товмач	497
Яремче	497

СЕЛА СТАНИСЛАВІВЩИНИ

Василь Тим'юк: Битьків, повіт Надвірна	498
Софія Рудавська: Спомин про копальню нафти в Битькові	503
Василь Рабарський: Блюдники	507
Михайло Вовкович: Болохів	517
Михайло Слободян: Ще про село Бортники	519
Микола Климишин: Верхня	524
Ярослав Сербин: Вікторів	527
Іван Стефуришин: Село Ворона	533
О.Л.: Гвізд	537
Василь Бойко: Село Глибівка	537
Микола Маслій: Глибоке	544
В. Петришин: Ще про село Гостів	546
Роман Верес: Грабовець біля Богородчан	558
Гринівці	560
Володимир Галюк: Дегова	560
Богдан Гарасевич: Деліїв	562
Михайло Джус: Довга Войнилівська	568
Іван Дрогомирецький: Село Дубівці біля Галича	576
Юрій Аннюк: Жураки	580
Василь О. Луців: Історичне минуле села Завадки в Калущині	584
Василь Бабінчук: Село Загвіздя	587
Іван Кобзей: Заріче	589
Отець протоєрей М. Гільтайчук: Історична довідка села Камінного	598
Іван Морикіт: Клубівці	605
Володимир Гірняк: Клузів	607
Н.Н.: Красна	608
Дмитро Івасишин: Крилос коло Галича	609
Петро Моцюк: Сільсько-господарська школа в Милованні	613
Святомир М. Фостун: Миловання	619
Дмитро Кісляк: Молодьків, повіт Надвірна	621

Василь Щербій: Поволче-Павелче-Павлівка	624
Ярослава Пушкар: Павелче	640
С. Самбірський: Палагичі	656
Володимир Гіряк і Роман Шкавритко: Пациків	659
Ярослав Смольський: Підгірки	660
А. Дерлиця: Село Підлужжя	662
Микола Климишин: Пнів	664
Степан Зубаль: Рибно	665
Василь Надрага: Саджава	667
Середнє — Поява Матері Божої	676
Сілець	677
Степан Височан: Станькова	679
Михайло Білейчук: Тарновиця Лісна	680
Дмитро Фучко: Тисьменичани	684
Іван П'ятка: Тумир	686
З. Терешкун: Угринів (коло Станиславова)	689
Г. Устинський: Моє рідне село Узинь	692
Хом'яків	696
Хотимир	697
Онуфрій Штундер: Черніїв	697
Богдан Дейчаківський: Ямниця до 1939 року	703
Микола Долішній: Ямниця в час і після Другої світової війни	712
І. Рибчин: Новий вакаційний дім «Учительської Громади» в Ямнім	716
Мгр Я.Е. Орищук: Вакаційна оселя в Ямнім	721

ВИБРАНІ СПОГАДИ

Михайло Дем'янчук: Початки «Пласту» в чол. українській гімназії	723
Леоніда Хромовська-Вертипорох: Дещо про початки заснування пласт. полку ім. кн. О. Романової	726
Дмитро Попадинець: Мішаний юнацький курінь ім. кор. Данила в Надвірній	729
М. Ковальська: Спогад про мою працю в т-ві «Українських жінок» у Станиславові	731
Роман Сапович: Величаві Зелені Свята в Станиславові	735
Іван Яценевич-Петраш: Моя матура	742
Михайло Логаза: «Таке то в нас життя»	747
Б. Сусідній: На приходстві в Угорниках	764
Ярослав Гриневич: Гей у лузі	769
Степан Волянський: Надвірнянський шаховий феномен	773
Орест Корчак-Городиський: Останній політичний процес польської держави	774
Володимир Когутяк: Роки 1914-1919 крізь вікно в Кнігинині	785
Оксана Лемеха-Луцька: Український жіночий Конгрес в 1934 році	792
Тарас Ганушевський: Післяслово	798

ПОСМЕРТНІ ЗГАДКИ

Галя Стрийська-Попель (801), Ірина Вільде (803), Вадим Лесич (804),
Дарія Скождополь-Бойчук (804), Д-р Осип Бойчук (805),
Ірина Бойцун-Скождополь (805), Брати Фединські (806) і інші

Резюме.....	809
Показчик	812
Список Жертводавців на видавничий фонд	883
Зауважені помилки першого тому.....	890
Зміст другого тому	895